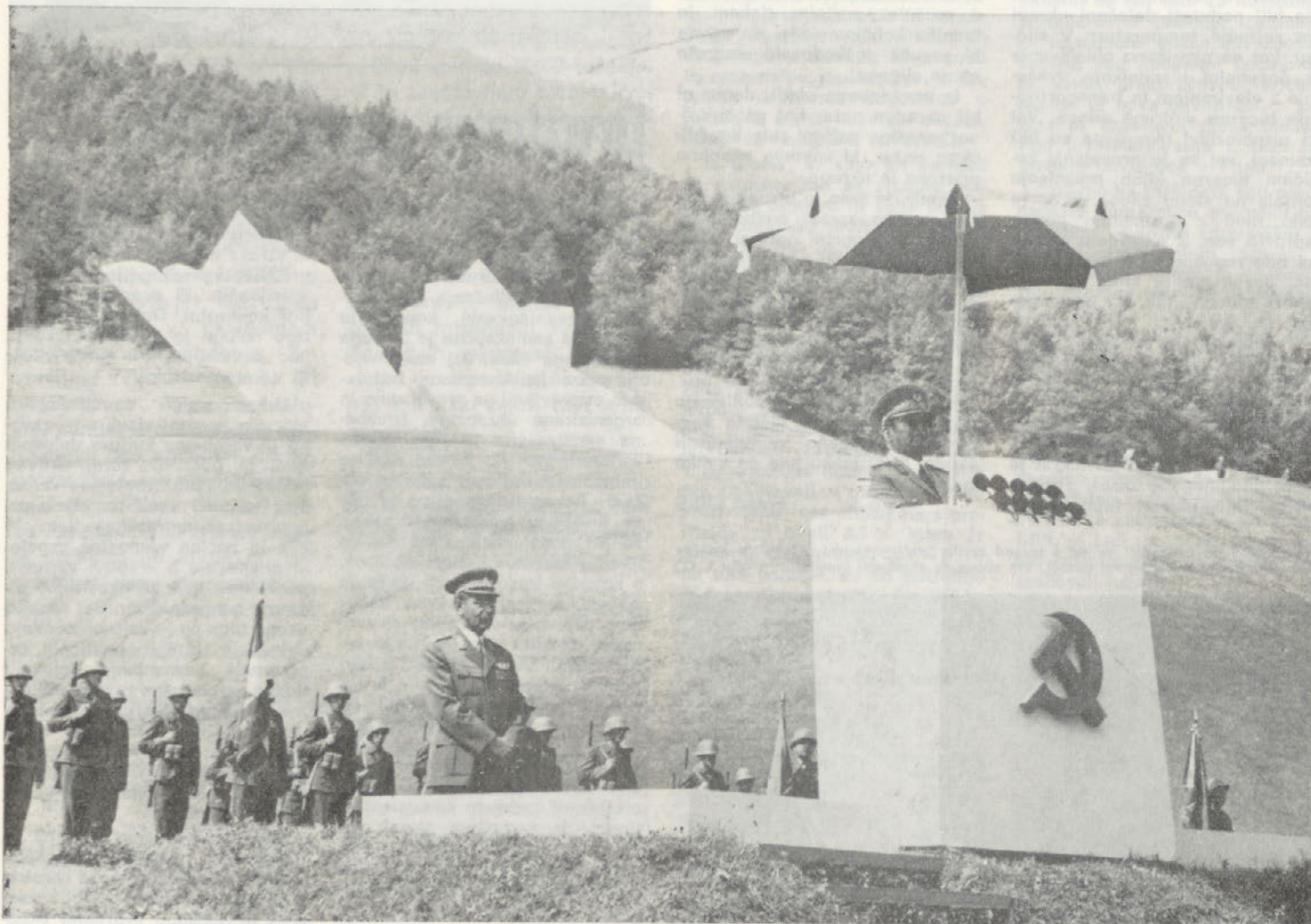

ptujski

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA
IN KOOPERANTOV
MESOKOMBINATA PERUTNINA PTUJ
LETO IV. ŠT. 11 NOVEMBER 1980

perutninar

Spominske plošče in spomeniki skoraj povsod po naši širni domovini na znamenitih krajih opozarjajo na slavne bitke ali revolucionarne dogodke.

Eden največjih in najlepših spomenikov se dviga nad Tjentištem.

Opozarja na veliko, izredno hudo in slavno bitko, ki je bila usodna za V. sovražno ofenzivo in, ki je postlala zibel novi demokratični Jugoslaviji.

Eksplzija in požar v Tovarni krmil

V enem izmed silosov tovarne krmil je 3. novembra 1980 prišlo do eksplozije in požara v celici, kjer je bila vskladiščena briketirana lucerna.

Kot vzrok nastanka požara in eksplozije se domneva prekomerno gretje vskladiščene surovine. Že par dni pred požarom so bili podzvzeti določeni ukrepi za znižanje temperature v silosu, kot so naprimer: ohlajevanje s posebnim hladilnikom, zračenje z eleviranjem in transportiranje lucerne v druge silose. Vsi ti razpoložljivi ukrepi pa so bili zamanj, saj se je precejšnja količina lucerne kljub praznjenju prišla na stene silosa, ki je ni bilo moč z normalnim potem spraviti ven. Z gašenjem požara ni bilo mogoče začeti toliko časa, dokler se ni silos izpraznil skozi spodnji lijak, kar pa je trajalo par dni.

Pomembno je povedati, da je praznjenje silosa potekalo tako dolgo zaradi tega, ker je odprtina in propustnost lijaka zelo mala. Šele ko se je celica izpraznila je bilo mogoče odpreti spodnjo odprtino v lijak in takrat je šele bilo mogoče začeti z gašenjem. Specifičnost tega požara

je bila v tem, da je gašenje izredno težko dostopno, zraven tega pa se ni vedelo kakšna sredstva za gašenje bi bila najbolj primerna. Požar je bil dokončno pogasjen, ko so gasilci lahko skozi vhodno odprtino lijaka prišli z brizgalnimi cevmi v notranjost silosa. Gašenje je bilo izvedeno z močnim zračnim tlakom in manjšo količino vode, da se ne bi preveč poškodovale razgrete stene silosov.

Iz navedenega sledi, da to ni bil navaden požar kot ga običajno poznamo pač pa zelo kompliciran požar, ki zahteva posebne pristope in ukrepe.

Škoda, ki smo jo utrpeli je gotovo velika zaradi poškodb na silosu, transportni opremi, elektroinstalacijah in uničenih surovinah. Kljub veliki direktni škodi, ki je nastala, pa smo lahko vseeno zadovoljni da ni prišlo v tovarni do kašne večje katastrofe in da je ves čas bila omogočena redna proizvodnja krmil. S posebnimi ukrepi in mobilizacijo narodne in civilne zaščite smo obvladali situacijo in zmanjšali škodo, ki bi lahko bila še veliko večja.

Franc RIBIČ

Takoj po vesti o nesreči so se v tovarni krmil zbrali strokovni delavci in štab za CZ in usmerjali delo (zgoraj desno). Vrh silosa po eksploziji (spodaj). (Foto: L. C.)

ZAHVALA

Kolektiv TOZD Tovarna krmil se iskreno zahvaljuje vsem, ki ste pomagali v zvezi s požarom ob eksploziji v Tovarni krmil. S svojim požrtvovalnim delom ste pomembno prispevali k zmanjšanju materialne škode in hitri vzpostavitvi redne proizvodnje.

Še enkrat hvala!

Kolektiv TOZD Tovarna krmil

Družbena samozaščita

Družbena samozaščita se vedno bolj uveljavlja v aktivnostih delovnih ljudi, vendar še ne moremo govoriti, da je samozaščita postala tudi že sestavina vsakodnevnega odločanja in življenja. Uresničevanje koncepcije družbene samozaščite je potreba današnjega časa, saj nas življenje opozarja, da moramo biti vedno pripravljene na pravočasno in organizirano ukrepanje. Družbena samozaščita je taka oblika varnosti, kjer so nosilci zaščite in varnosti delovni ljudje in občani. Povsem razumljivo je, da se družbena samozaščita začne že pri posamezniku, ker se bo le tako razvila v sistem ukrepov, s katerimi bodo delovni ljudje in občani preprečevali vse škodljive dejavnosti. Vprašati se moramo, ali kaže naše ravnanje vedno dovolj visoko zavest in varnostno kulturo in ali je naš odnos do pridobljenih vrednot, do življenja in imetja vedno takšen, da bi že sam po sebi preprečeval nastajanje pojavov, ki ogrožajo ustvarjalno življenje in napredek. V zadnjem času ugotavljamo, da varnostna zavest naših delovnih ljudi nenehno raste, vendar še imamo primere pasivnosti do družbeno škodljivih pojavov. Uspešno uresničevanje nje samozaščite je pa mogoče le ob ustreznih stopnji družbene zavesti in razvite varnostne kulture.

Družbena samozaščita obsega vse ukrepe in naloge, ki zagotavljajo varnost v najširšem smislu, zaradi česar se morajo varnostne razmere sproti ugotavljanju in ocenjevanju. Varnostne razmere se ugotavljajo in ocenjujejo v vsaki temeljni organizaciji, za kar je odgovoren komite za SLO in DS družbeno samozaščito. Varnostnih razmer pa ne moremo obravnavati izolirano v okviru temeljne organizacije, temveč so le-te v pogosti soodvisnosti od stanja in varnostne problematike na širšem področju. V vsaki temeljni organizaciji pa je treba ugotoviti, kateri varnostni problemi se najpogosteje pojavljajo (tatvine, poneverbe, požari, delovne nesreče itd.) in kateri varnostni problemi nastajajo glede na naravo dela. Varnostne razmere je treba v vsaki temeljni

organizaciji natančno opredeliti. Komite za SLO in družbeno samozaščito pa mora analizirati tudi vzroke nezaželenih pojavov ter predvideti predloge in ukrepe za izboljšanje. Ti predlogi morajo biti konkretni. Določajo naj, katere naloge je potrebno izvesti, kdo je nosilec, kdo jih izvršuje in v katerem roku.

Uresničevanje samozaščitnih ukrepov pomeni visok nivo zavesti in varnostne kulture delovnih ljudi in občanov, torej aktiven odnos do vseh problemov varnosti. Dolžnost vseh temeljnih organizacij je, da razvijajo tiste oblike in načine varnostne vzgoje, ki prispevajo h krepitvi varnostne kulture in k učinkovitemu sistemu samozaščite. Za doseg vsega tega pa je zelo pomembno delovanje družbenopolitičnih organizacij, seznanjanje delovnih ljudi z varnostnimi razmerami doma in svetu ter samozaščitno usposabljanje. Pomembno vlogo pri krepitvi varnostne kulture imata ZK in sindikat, zlasti tam, kjer se družbena samozaščita počasneje uveljavlja.

Eden od osnovnih pogojev za učinkovito izvajanje ukrepov družbene samozaščite je sprotno seznanjanje delovnih ljudi z vsebino in oblikami družbeno škodljivih in negativnih pojavov. Delavci morajo biti seznanjeni z varnostnimi razmerami in elementi varnostne ocene, zlasti še, kadar preti nevarnost, ki ogroža premoženje, osebno varnost ali pogoje dela. Z varnostnimi razmerami seznanjamo delavce na zborih, na sestankih družbenopolitičnih organizacij, na posebnih sestankih ali pred določeno akcijo. Tu je zelo pomembno, da se varnostna problematika prikaže pravilno in objektivno, da ne bi prišlo do kakršnekoli vznemirjenosti.

Uresničevanje nalog na področju samozaščite terjajo tudi ustrezno usposobljenost. Vsi delavci morajo biti seznanjeni s temeljnimi vprašanji in nalogami pri uresničevanju koncepta družbene samozaščite. Prevzeti morajo skrb in odgovornost za zaščito socialistične ureditve, samoupravnih pravic, svoboščin in družbenega premoženja. FC

Nekaj misli o srednjeročnem referendumu

Delavski sveti TOZD in DSSS so za 10. december 1980 razpisali referendum za sprejem temeljev plana TOZD za novo srednjeročno obdobje 1981—85.

Po veljavni zakonodaji morajo biti temelji plana sprejeti na referendumu.

Vsebina teh planskih dokumentov nam je že več ali manj znana, saj so bili osnutki in elementi tega plana že dalj časa pri nas v obravnavi.

S tem planom si TOZD v globalnih okvirjih načrtujejo svoj razvoj v naslednjem srednjeročnem obdobju. Zastavljeni cilji, ki smo si jih postavili so dokaj ambiciozni, vendar z naše strani uresničljivi, pod pogojem, če bodo zagotovljena predvidena finančna sredstva. Pri tem pa se zavedamo, da živimo v dobi stabilizacije in da bo teh sredstev manj na razpolago. Kljub temu pa smatramo, da

se za hrano, kot prednostno nalogo morajo najti možnosti nadaljnega razvoja, posebej še, ker ima ta proizvodnja velike šanse za izvoz, za katerega smo zainteresirani.

Plani so med TOZD usklajeni in zagotavljajo harmoničen razvoj cele delovne organizacije. O tem, kaj vse načrtujemo bo tekla beseda še na zborih delavcev in kooperantov pred referendumom.

Do 8. decembra 1980 bodo delavski sveti TOZD sprejeli tudi temelje planov samoupravnih interesnih skupnosti, družbenih dejavnosti in materialne proizvodnje, ki morajo biti finančno zajeti tudi v naših planih.

Sindikalne organizacije in predsedstvo sindikata imajo pri izvedbi te naloge posebne zadolžitve, ki jih uresničujejo in izvajajo po sprejetem programu.

Uredništvo

NAGRADI ZA NAŠI SODELAVKI

Na občinski proslavi v počastitev 40-letnice pete državne konference KPJ — proslava je bila v začetku novembra v Ptuj — so bile štiridesetim članom ZK za 30 let aktivnega dela v Zvezi komunistov in drugih organizacijah podeljene knjižne nagrade. Med dobitniki teh nagrad sta tudi dve naši sodelavki: Kristina Jus, kooperantka iz Stoperc, ter Marija Černe iz TOZD Commerce, ki se je pred kratkim upokojila.

O obeh tovarišicah smo že pisal v Ptujem perutinarju. Imenovanima iskreno čestitamo! Njuni sodelavci

(Foto: M. Ozmeč)

Pred novim srednjeročnim obdobjem

V začetku oktobra so v vseh naših TOZD in v DSSS potekale razprave o osnutku dokumentov, ki začrtujejo pot našega razvoja za srednjeročno obdobje 1981—1985.

Razpravljali smo o osnutkih samoupravnih sporazumov o temeljih plana občinskih in republiških samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti in materialne proizvodnje, o osnutkih družbenih dogovorov o temeljih plana razvoja občine, regije in republike ter drugih.

Iz gradiv, ki smo jih sprejeli za razprave, so se zrcalile bolj potrebe, zahteve in želje kot pa naše dejanske možnosti. Vsi, ki so sestavljali osnutke teh dokumentov, so v plane zapisali čim več želja in potreb, ob tem pa niso dovolj upoštevali sprejetih smernic, po katerih lahko skupna poraba raste za 10 % počasneje kot raste družbeni proizvod. Zato so pri nas razprave o osnutkih teh dokumentov tekle bolj v tem smislu, da je potrebno osnutke programov spraviti v dogovorjene materialne okvire ter upoštevati v ptujski občini predvideno rast družbenega proizvoda za okoli 4,5 % letno (v Sloveniji pa le okoli 3,5 %). To pa tudi pomeni, da bo potrebno iz programov marsikaj črtati, zlasti še vse nove investicije ter se na sploh zelo racionalno obnašati.

To pa je lahko reči, težje pa izvršiti. Takšne rigorozne omejitve niso tako enostavne. Naša zaostalost nas prisiljuje, da se skušamo približati razvitejšim občinam v SRS. To pa nas na drugi stranji tudi silí, da namerjamo večja sredstva za hitrejši razvoj.

Zato bodo morale samoupravne interesne skupnosti na področju družbenih dejavnosti uskladiti osnutke samoupravnih sporazumov o temeljih planov skladno z dogovorjeno gospodarsko rastjo, pri tem pa upoštevati tudi prioritete naloge, zlasti s

področja kulture, usmerjenega izobraževanja in zdravstva.

Na osnutke samoupravnih sporazumov o temeljih plana samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje so naši delavci dajali pripombe v tem smislu, da naj tudi za naslednje srednjeročno obdobje ostanejo za te namene enake obveznosti, katerih pod nobenimi pogoji ne bi smeli prekoračevati. Izjema naj bo le nova obveznost, s katero bi zagotovili delež občine Ptuj pri financiranju I. faze izgradnje obvoznice v Ptuj.

Ko smo na razširjeni seji predsedstva konference osnovnih organizacij sindikata razpravljali o vsebini predlogov in razprav v TOZD, smo v glavnem ugotovili zelo različna gledanja in stališča, ki jih imajo naši delavci do teh vprašanj. Izoblikovali smo tudi mnenje, da je rast družbenega proizvoda v višini 4,5 % za občino Ptuj v naslednjem srednjeročnem obdobju zelo optimistična. Zato smatramo, da bi jo bilo potrebno ponovno proučiti. Naša načelna pripomba, da je karavanski predor zadeva celotne jugoslovanske skupnosti in ne samo SRS, je tudi na mestu ter jo bomo kot pripombo oz. predlog posredovali naprej.

V začetku decembra bomo v vseh TOZD, in to na zborih delavcev, ponovno obravnavali samoupravne sporazume o temeljih planov samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti, materialne proizvodnje in drugih nosilcev planiranja. Tokrat seveda kot predloge. Pričakujemo, da bodo v teh predlogih že upoštevana splošna načela in skladnost gospodarskega razvoja z razvojem drugih dejavnosti v občini in širši družbenopolitični skupnosti.

Na sejah DS v TOZD se bomo po opravljeni obravnavi dokončno opredelili do samoupravnih sporazumov ter jih sprejeli.

Drago Čater

IZ VSEBINE

- SAMOUPRAVNA PREOBRAZBA OBVEŠČANJA
- POSLOVANJE V TRETJEM TROMESEČJU USPEŠNO
- KAKO IN KJE SMO LETOVALI
- NAŠI ČETRTSTOLETNIKI
- PRI PERUTNINARJIH NA VZHODU ZDA
- OBISK ŠTAJERSKE DEŽELNE VLADE

Samoupravna preobrazba obveščanja

»Kdor ima informacije, ta upravlja.« To je sicer fraza, je pa tudi velika resnica. Prav to pa je razlog, da se v zadnjem času posveča posebna skrb dodatnemu usposabljanju organizatorjev obveščanja v združenem delu.

V ta namen je odbor za obveščanje in politično propagando pri republiškem svetu Zveze sindikatov Slovenije organiziral posvet organizatorjev obveščanja v združenem delu, ki je bil 7. in 8. novembra v Krškem. Bilo je to tretje srečanje, katerega se je udeležilo preko 300 organizatorjev obveščanja in novinarjev v združenem delu.

Kako potrebna in pomembna so ta srečanja pove že podatek, da se je prvega srečanja pred tremi leti udeležilo manj kot trideset in se je torej v treh letih število podeseterilo. Tudi o kvaliteti dela ni dvomiti, saj so v plenarnem delu predavali vidni družbeno politični delavci. Med drugimi, nas je z aktualnimi notranje političnimi dogajanjem seznanil France Popit, predsednik centralnega komiteja ZKS; z aktualnostmi sistema obveščanja v družbi Tone Vahen, član IS in predsednik republiškega komiteja za informiranje; z literaturo s področ-

ja informiranja in obveščanja nas je seznanil prof. dr. Firdus Džinić, direktor centra RTV Beograd za raziskovanje programa in javnosti.

PLENARNO ZASEDANJE

Že v uvodu je predsednik odbora RS ZSS za obveščanje in politično propagando, Boštjan Pirc opozoril, da so v nekaterih kolektivih razviti razni načini in oblike informiranja, da pa so ponekod z informiranjem še zelo skromni. Politika kreiranja informiranja bo zato morala postati naloga in pristojnost sindikata kot najširše delavske politične organizacije. Govoril je tudi o statusu novinarjev v združenem delu, ki še v večini ni urejen pa tudi delo novinarjev še ni vrednoteno glede na družbeno pomembno in odgovorno nalogo, katero opravlja. Povdaril pa je, da mora biti novinar tudi organizator obveščanja in obratno, organizator obveščanja mora biti tudi novinar. (V naši DO je oboje združeno v eni osebi).

GOSPODARSKO-POLITIČNA SITUACIJA

Tovariš Popit je s posebnim povdankom govoril o problemih, ki so privedli do težav v gospodarstvu, katere posku-

Delavski dom v Krškem, kjer je bilo organizirano srečanje

(Foto: L. C.)

šamo odpraviti z ukrepi stabilizacije. Med temi so vsekakor najpomembnejši sledeči: porabili smo več kot proizvedli; preveliko število zaposlenih v administraciji in kar je še slabše, iz proizvodnje odhajajo v administracijo strokovnjaki, ki so v proizvodnji najpotrebnejši; previsoka investicijska poraba, še posebej v neproizvodne objekte; visoka skupna in splošna poraba izven proizvodnje, še posebej v SIS, kjer se prehitro veča tudi število profesionalnih delavcev, ki pa vse prerađi razmišljajo o tem, kako prepričati delegate, da bodo spre-

jemali čim višje stopnje prispevkov iz katerih bo moč izvleči čimvišje osebne dohodke.

Tu je še izguba delovnega časa zaradi neurejenega delovnega časa raznih zavodov in ustanov; tudi še vedno nedosledno nagrajevanje po delu je pripomoglo k nastalim težavam; s sprejemom raznih samoupravnih aktov pa smo tudi na te marsikje pozabili in jih ne izvajamo dosledno.

Seveda so k takemu stanju precej pripomogli tudi delavci (delegati) sami, ki so zaradi pomanjkanja informacij ali netačnih pa tudi zaradi slabe zainteresiranosti sprejemali tudi sklepe, s katerimi so škodovali sami sebi.

INFORMATIVNI SISTEM

Tovariš Vahen pa je govoril o aktualnostih v sistemu obveščanja. Pri tem je govoril, da je za dobro gospodarjenje premalo le samoupravno in delegatsko obveščanje in informiranje. Omenil je, da je Jugoslavija ena redkih dežel, ki še nima izdelanega tehnološkega programa razvoja informatike razen izjem, kot so TV in nekatere organizacije združenega dela, kjer je informativni sistem komercialna nujnost.

O informativni dejavnosti ne govorimo več kot o sedmi sili. V svetu se v zadnjem času uporabljajo vse bolj le tri gospodarske kategorije.

1. Energetika in surovina
2. Hrana
3. Informatika

Pogled v komandno dvorano jedrske elektrarne Krško

(Foto: L. C.)

Tako imajo nekatere tehnološko najbolj razvite države (Japonska) predvsem le tretjo »vedenje, znanje in sposobnost« ki jo prodajajo.

Tudi pri nas se v zadnjem času informatika hitro razvija, v pripravi pa je tudi novi zakon, ki obravnava informatiko.

Ta pa bo občutno posegel tudi na področje samoupravnega obveščanja. O tem pa smo razpravljali v komisijah.

DELO KOMISIJ

Formirane so bile tri komisije, ki so obravnavale:

— samoupravno preobrazbo obveščanja,

— akcijo ZSS »Tisoč delavcev — sodelavcev« in

— povezovanje organizatorjev obveščanja iz organizacij združenega dela.

mora biti predvsem mentor, pisati pa morajo čimveč drugi delavci. Seveda je drugače v tistih mnogih DO, kjer imajo organizatorja obveščanja, ki je po navadi tudi urednik, poleg njega pa še novinarja — reporterja ali cel tim, ki skrbi za informatiko (tehnološko, poslovno, samoupravno in delegatsko).

Druga komisija je ugotovila, da je akcija »Tisoč delavcev — sodelavcev« stekla bolje kot je bilo pričakovati, saj je sveta 1362 novih dopisnikov, bilo organiziranih že do polnalo organizatorjev obveščanja pa je, da te doposnike še naprej povezujemo, da bodo postali stalni sodelavci. To je bil tudi osnovni namen akcije. V bodoče je potrebno posvetiti več pozornosti na videz nepomembnim stvarim.

II. seminarja novinarjev v združenem delu Jugoslavije v Splitu, se je udeležilo preko 300 udeležencev (Foto: L. C.)

katov v prizadevanjih za stabilizacijo našega gospodarstva. Govoril pa je tudi o pomenu dviga kulturne ravni delavcev in o pomenu organizirane rekreacije za ugodnejše počutje in s tem boljše delo na delovnih mestih.

Med posvetom smo si ogledali še tovarno papirja in celuloze »Djuro Salaj« in jedrsko elektrarno Krško, kjer so nas delavci seznanili z dosežki, težavami in seveda z načini in uspehom informiranja in obveščanja. Nekaj časa pa smo namenili tudi medsebojni menjavi mnenj in izkušenj.

IN KAKO JE PRI NAS

Če na osnovi predavanj, dela komisij in razgovorov z drugimi organizatorji obveščanja in novinarji primerjam razvitanost informiranja v naši delovni organizaciji, lahko rečem, da je dokaj visoko razvita. Razvite so v glavnem vse oblike od materialov za samoupravno in delegatsko odločanje, ki so po navadi dovolj rano pripravljene in podani v vsem razumljivi obliki, poročil strokovnih služb, delo delegacij in samoupravnih organov, do glasila Ptujski perutninar.

Tudi dopisnikov za glasilo je v primerjavi z mnogimi kolektivi veliko, saj je do sedaj pisalo v Perutninarja preko 110 naših delavcev in nekaj zunanjih sodelavcev. Seveda pa ne moremo biti zadovoljni z dejstvom, da še vedno nekateri strokovni in vodilni delavci nudijo premalo podpore glasilu, kot sredstva informiranja. Nedopustno je tudi dejstvo, da so sindikalne organizacije in njihova vodstva od predsedstva konference navzdol premalo storila za informiranje in obveščanje svoje-

ga članstva, saj vse leto nismo dobili nobenega prispevka o njihovem delu in načrtovanih akcijah, razen pregleda razvoja sindikata pri nas, ki je bil objavljen v jubilejni številki. Očitno je, da se bo moral sindikat boljše organizirati za izvajanje teh nalog.

TISOČ DELAVCEV — SODELAVCEV

Aktivni smo bili tudi v okviru akcije »Tisoč delavcev — sodelavcev«, saj smo organizirali do posveta, ko je bila izvršena analiza, deset novih sodelavcev od katerih se nekateri že ponovno oglašajo. S tem številom se med 600 glasili združenega dela v Sloveniji uvrščamo na 39. mesto kar mislim, da je lep uspeh.

Tudi organizacijska shema je pri nas že precej podobna tisti, ki jo predvideva novi zakon o obveščanju, kateri je v pripravi.

Seveda pa moram poudariti tudi to, da se bo dalo kljub dobri organizaciji še marsikaj izboljšati.

SEMINAR ZA NOVINARJE V ZDRUŽENEM DELU JUGOSLAVIJE

Za svoje mnenje sem dobil potrditev tudi na seminarju za novinarje v združenem delu Jugoslavije, ki je bil od 12. — 14. novembra v Splitu. Sodelovanje na tem pomembnem seminarju mi je omogočil Občinski svet ZSS Ptuj kot predsedniku komisije za obveščanje in politično propagando pri Občinskem svetu.

Na seminarju smo obravnavali teme kot so:

— dr. Aleksander Grličkov: »Odnosi v mednarodnem delavskem gibanju in zveza komunistov Jugoslavije«.

Razgovor z visokimi oficirji mornarice JLA v Splitu

(Foto: L. C.)

Najpomembnejši zaključki komisije, ki je obravnavala samoupravno preobrazbo obveščanja: Takoj je treba začeti s pripravami za vodenje razprav o osnutku novega zakona s področja informiranja, kateri bo pripravljen predvidoma v začetku leta 1981. Izdajatelj glasil naj bo sindikat, kot delavsko politična organizacija, sindikat pa mora biti tudi odgovoren za razvoj informiranja. Glasila morajo imeti odbore za obveščanje kot družbeni organ. Člani tega odbora morajo biti neposredno voljeni in iz vseh TOZD in DPO. Uredniški odbor je le izvršilno telo odbora za informiranje, urednik pa je strokovni delavec, ki ureja glasilo in skrbi za druge načine informiranja in obveščanja.

Pri tem pa je popolnoma zgrešeno mišljenje naj piše predvsem organizator — novinar. Organizator obveščanja

Poslednja komisija je ugotovila, da ni povezave med organizatorji obveščanja in da niso deležni kaj dosti zaščite kadar zaradi »ostrih« prispevkov pride do konfliktov. Pričakujejo, da bo tudi na tem področju marsikaj rešeno z novo zakonodajo. V bodoče pa moramo skrbeti za tesnejše povezovanje, ki mora biti dvojno in sicer politično s komisijami za obveščanje in politično propagando pri DPO in strokovno v okviru katerega se povezujejo organizatorji obveščanja in novinarji združenega dela med seboj, pa tudi z novinarji lokalnih in osrednjih informativnih sredstev.

OB ZAKLJUČKU POSVETA

Posvet je zaključil predsednik RS ZSS Vinko Hafner, ki je opozoril na potrebo po organizacijski in kadrovski krepitvi sindikata in s tem tudi na predstoječe naloge sindi-

Naši upokojenki

Pred kratkim sta se upokojili naši sodelavki: Marija Gramc in Terezija Obran, obe dolgoletni članici kolektiva.

Marija Gramc se je zaposlila v Ptujski tiskarni kot knjigoveška delavka pred 21 leti in je pri tem delu ostala do upokojitve. Čeravno šibkega zdravja je vztrajala ob delu vse do starostne upokojitve. Med svojimi sodelavkami je bila priljubljena zaradi svoje skromnosti in nevsiljivosti. Nikoli ni skušala preglasiti drugih, kar se med tako dolgoletnim skupnim sodelovanjem v izrazito ženskem kolektivu rado dogaja.

Je prva delavka iz knjigovoznice, ki se je upokojila.

Zelimo ji, da bi v krogu svojih najbližjih še dolgo uživala zasluženi pokoj, da nas ne bi pozabila, in bi tudi še v bodoče prihajala med nas ob naših srečanjih in praznovanjih, saj bo še vnaprej ostala naša Marica.

Trezika Obran je skupaj s tiskarno proslavljala v letošnjem letu jubilej — 25 let sodelovanja. Bila je med prvimi ki so se zaposlili v tiskarni. Tako je preživljala skupaj s tiskarno vse razvojne tegobe in veselje ob uspešnem razvoju podjetja. Marsikatero noč je žrtvovala, ko je bilo treba poprijeti za delo tudi v nočnem času in brez slabe volje, čeravno je imela na skrbi tudi družino.

Njen najožji kolektiv — oddelek tiskarne kot tudi celoten kolektiv jo pozna in cenil kot pridno in vestno sodelavko. Zato ob slovesu ne mislimo, da nas je Trezika zapustila, gotovo bo še prihajala med nas, saj verjamemo, da tudi njo vežejo s kolektivom trdne vezi.

Zelimo ji, da bi se zdravje še ne izdalo, da bi še vnaprej ostala vedra in polna volje, tako kot je bila med nami. Sodelavke

(Nadaljevanje s 5. strani)

— dr. Anton Vratuša: »Aktualna politična in ekonomska gibanja v svetu in osnove politike neuvrčenosti«,

— dr. Pavle Novosel: »Rezultati novih raziskav informiranja v delegatskem sistemu«

— Branko Mikulič: »Samo-upravni sistem in nadaljnja krepitev enakopravnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti,

— dr. Marjan Rožič: »Ustavne transformacije v občini,

— Zvone Dragan: »Gospodarska gibanja v naši državi v povezavi s problemi razvoja politike Jugoslavije« in druge.

Predavanja so bila zelo bogata, ni pa bilo nobenih kon-

kretnih napotil za delo, saj so bili vabljeni novinarji z določenimi izkušnjami. V času seminarja pa so nam omogočili tudi ogled vojne pomorske baze, kjer so nas visoki oficirji JLA seznanili z vojno politično situacijo v svetu in z organizacijo naših oboroženih sil. Precej povdarka so dali SLO in družbeni samozaščiti. To pa nam bo omogočilo, da bomo znali spodbuditi naše strokovne delavce s področja obrambnih priprav, da bodo vse delavce poučili o obrambnih prizadevanjih naše družbe in s tem skrbeli za dvig varnostne kulture na sploh.

Urednik

Zahvala

Ob bridki in mnogo prerani izgubi moje drage žene in mamice MARIJE POŽGAN, se zahvaljujem vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Prav tako se zahvaljujem kolektivu valilnice za vence in denarno pomoč, ter izrečene besede sožalja v najtežjih trenutkih.

Mož z otroci

Poslovanje v tretjem tromesečju uspešno

V drugi polovici oktobra so delavci na osnovi pripravljenih materialov o rezultatih poslovanja v tretjem tromesečju analizirali in ocenjevali delo tega obdobja na zborih, sindikalnih skupinah, DPO in organih upravljanja in po temeljitih razpravah obračun tudi sprejeli.

Poglejmo na kratko nekaj glavnih kazalcev iz tega obračuna. Primerjava fizičnega obsega proizvodnje je pokazala, da so skoraj vse TO v letošnjih devetih mesecih naredile več kot v enakem obdobju lani, pri tem pa realizacije načrta niso dosegle, kar kaže na počasnejšo rast proizvodnje v tem tromesečju.

Tudi pri produktivnosti ugotovljamo, da je sicer boljša kot lani, planirana pa ni dosežena kar v štirih TO oz. tudi na nivoju DO je kar za 1,4 indeksne točke izpod planirane.

Drugačna je slika primerjave planiranih vrednosti poslovnih rezultatov. Celotni prihodek je na nivoju DO dosežen z eno indeksno točko pod načrtovanim, večji izpad pa najdemo pri dohodku, čistem dohodku, osebnih dohodkih, predvsem pa pri akumulaciji, ki je celo nižja od dosežene v enakem obdobju lani. Nedoseganje dohodka je delno posledica nedosežene realizacije, predvsem pa višjih materialnih stroškov, med katerimi predstavljajo v tem tromesečju precejšen porast tudi znatno zvišane kondicije kooperantom, ki so bile potrebne zaradi zvišanja stroškov vzreje in zmanjšanja tež.

Večje nedoseganje čistega dohodka pa gre zraven vzrokov, naštetih za nedoseženi dohodek, še na račun povečanih dajatev iz dohodka. Uskladitev maloprodajnih cen, ki smo jih v tretjem tromesečju pričakovali zaradi junijske devalvacije in ostalega splošnega porasta cen surovin, se ni uresničila. Nove maloprodajne cene, določene šele v drugi polovici septembra, na finančne rezultate v tem tromesečju nimajo večjega vpliva. Zaradi velikih odstopanj na trgu od naših planskih cen je v tem tromesečju prišlo do večjega dohodkovnega preliivanja med TO po obračunu dohodkovnih odnosov kot v I. polletju.

Osebnih dohodki kažejo porast v primerjavi z lanskim obdobjem, letos planiranih pa zaradi nedoseženega dohodka nismo realizirali. Poprečno izplačani mesečni neto osebni dohodek na delavca v znesku din 7.575 je porasel v primerjavi z lanskim v enakem obdobju za 15,9 %, z letnim pa le za 5,5 %, kljub temu da smo s 1. 7. letos povečali vrednost točke za 10 %. Takšno rast pa za 12,7 % povečana proizvodnja in za 4,9 % povečana produktivnost pri 8 % več zaposlenih tudi opravičujeta. Zaradi skupne politike nagrajevanja med TO ni bistvenih razlik.

Primerjava skladnosti delitve z resolucijsko usmeritvijo in družbenim dogovorom, ki jo po sprejetem dogovoru med TOZD ugotovljamo na nivoju DO, kaže tudi ob tem obračunu na že znane probleme. Neusklajena rast dohodka in osebnih dohodkov s preteklim letom kaže v primerjavi 30. 9. lani s 30. 9. letos na prekoračitev. O takem izračunu lahko rečemo, da je le začasen. Primerjava mase OD glede na lanskoletno poprečno maso kaže povečanje le za 10 %, kar porast dohodka tudi opravičuje. Tudi, če iz doseženih rezultatov ocenimo višino dohodka ob koncu leta, vidimo, da je dosežena rast osebnih dohodkov celo izpod možne delitve.

Pri investicijski izgradnji beležimo skoraj popoln zastoj. V tem obdobju letos nismo pričeli niti z eno investicijo, kar pa pomeni že stagnacijo, ki se bo gotovo odrazila v naslednjih obdobjih.

Kljub težavam, ki spremljajo letošnjo nabavo surovin iz uvoza, nenehnemu porastu cen domačih surovin in neusklajenosti prodajnih cen pa so z večjim prizadevanjem za izvajanje postavljenih stabilizacijskih ukrepov še vedno dani pogoji, da do konca leta v glavnem ustvarimo postavljene cilje letošnjega načrta.

Terezija VUK

Kako in kje smo letovali v sezoni 1980

Če hočemo svoje delo opravljati uspešno in z manj nesreč pri delu, se moramo spočiti, sprostiti ter obnoviti telesne in duševne sile. Temu je namenjen dnevni in tedenski počitek, posebnega pomena za obnavljanje fizičnih in psihičnih sposobnosti delavca pa je dopust.

Dopust je z zakonom in samoupravnim splošnim aktom določeno časovno obdobje v koledarskem letu, ki je namenjeno delavcu, da se fizično in psihično spočije in obnovi svoje delovne sposobnosti. Za ustrezen počitek oziroma rekreacijo je priporočljivo koriščenje dopusta v dveh delih, obvezno pa vsaj 12 dni v nepretrganem trajanju.

Seveda pa dopust ni namenjen samo obnavljanju delovne sposobnosti, temveč še družbenemu, družinskemu in osebnemu življenju delavca.

Če je le mogoče, radi preživimo idel dopusta izven kraja stalnega bivanja, ker se tako ogremo pritiskom vsakodnevnih skrbi in obveznosti. Večina delavcev najraje preživi del dopusta na morju, manj pa se jih odloča za planine.

Poglejmo, kakšne so bile v letu 1980 možnosti za preživljanje dopusta na morju, v počitniških objektih Perutnine.

Interes za letovanje preko Perutnine je bil večji kot vsa leta doslej, saj se je za letovanje prijavilo 265 delavcev z družinami, kar je v primerjavi z letom 1979 za 119 delavcev več.

Možnosti za najem kapacitet so bile omejene z resolucijo o razporejanju dohodka v letu 1980, po kateri smo smeli za namene skupne porabe (kamor spadajo tudi letovanja) uporabiti le za 13 % več sredstev, kot so bila za enak namen porabljena v letu 1979. Ob upoštevanju dviga cen si lahko predstavljamo, daje bilo zelo težko uskladiti možnosti s potrebami. Z razpoložljivimi sredstvi smo lahko najeli v glavnem enako število ležišč oziroma dve ležišči manj kot prejšnje leto.

Zaradi povečanega števila prijavljenih smo skušali prilagoditi čas sezone. S sezono smo pričeli 20. junija in jo podaljšali do 10. septembra. Z medsebojnim usklaevanjem prijav za letovanje po TOZD je bilo možno razporediti prijavljene tako, da smo jim premaknili čas in kraj letovanja, da bi imeli vsi prijavljeni delavci možnost letovati v objektih Perutnine.

Letos smo prvič počitniške zmogljivosti s Ptuisko tiskarno združili. Njihovi delavci to leto niso letovali v naših objektih, čeprav smo jim dali to možnost, pač pa so nam poleg tega dali na razpolago proste termine v njihovih kapacitetah, kar je bilo zlasti zaželeno za Čateške Toplice.

Skupno smo imeli na razpolago 103 ležišča in to v sedmih različnih krajih torej je bil izbor krajev kar pester. Oglejmo si ga:

KRAJ LETOVANJA

KRAJ LETOVANJA		Število ležišč
Zadar	1 hiša	11
Cres (stara Gavza)	4 bungalovi	16
Fiesa	3 prikolic	12
Umag	7 prikolic	28
Čateške Toplice	1 prikolica	4
Poreč	najeta hiša 6 sob	18
Vodice	najeta hiša 5 sob	14
SKUPAJ		103

Največje zanimanje je bilo za letovanje v Umagu (79) pa tudi za Vodice pri Šibeniku (47) in Čateške toplice (30) prijav.

Večina delavcev je hotela letovati v času od 20. julija do 10. avgusta, kar je bilo seveda nesprejemljivo in tudi vnaprej tega ne bo mogoče realizirati.

Od prijavljenih 265 delavcev jih ni letovalo 52 zaradi njim neustreznega kraja zalsti pa časa, ker so bili razporejeni v predsezoni ali pa po sezoni. Na ta mesta smo razporedili delavce, ki so se prijavili pozneje. Tako so bile vse postelje od 20. junija do 10. septembra stalno zasedene razen dveh izmeri v Poreču in ene v Zadru.

Izmenje smo imeli 10-dnevne, le v Čateških Toplicah so bile

5-dnevne, ker smo imeli tam samo eno prikolico in preveč interesentov. V vseh objektih Perutnine je hkrati lahko letovalo le 30 delavcev z družinami.

Od vseh prijavljenih, kar znaša 20,8 % je letovalo 213 delavcev z družinami ali 16,7 % pri nas zaposlenih delavcev, kar je za 2,7 % več kot v preteklem letu, ko je v objektih Perutnine letovalo 169 delavcev ali 14 % od takt zaposlenih delavcev.

Po TOZD je bila udeležba na letovanju naslednja:

Tovarna krmil 15,6 %, Perutninske farme 6,5 %, Mesna industrija 10,8 %, Mesna industrija 10,8 %, TOK Hajdina 19,4 %, Servis 17,0 %, Commerce 23,0 %, Ptuiska tiskarna 20,0 % in DSSS 43,9 %.

Kakšne bodo možnosti za letovanje v letu 1981, še ne vemo, ker še ni odločeno o sredstvih, od katerih je odvisno število ležišč.

Prav sedaj je v javni obravnavi po TOZD predlog temeljev plana TOZD za obdobje 1981—85.

V temeljih plana TOZD je zajet tudi plan sredstev sklada skupne porabe. K skupni porabi spadajo tudi sredstva za letovanje in stanovanjsko izgradnjo. Sedaj je torej pravi čas, da razmislimo, koliko sredstev bomo namenili za skupno porabo.

Stališča bodo dali sindikati, zbori delavcev in delavski sveti, skratka od vseh nas naj bi prišla mnenja, ko se razporejajo sredstva.

Za preteklo leto vemo, da smo po sprejetem planu razpolagali z vsoto 500.000.— din za letovanje, ki je seveda nismo smeli preseči.

Kako bo v letu 1981 in v prihodnjih letih, bomo odločali na zborih delavcev v začetku decembra; tu je torej pravo mesto za dopolnitev.

Za dopolnjen predlog bomo glasovali na referendumu. Na referendumu sprejeti plani bodo obvezni za nas vse.

Stefanija SKAZA

V velikem požaru, ki je pred leti zajel našo TOZD, je bil uničen stari klasični zmrzovalni tunel. Zato smo iskali rešitev za novo obliko zmrzovanja. Odločili smo se za zmrzovalni tunel Linde. Pri montaži smo večkrat naleteli na precejšnje težave, ki smo jih morali sproti reševati. To pa je seveda podaljšalo čas montaže. Ko smo že bili prepričani, da bomo naposled pričeli s preizkusno proizvodnjo, smo naleteli na težave pri transportnih trakovih PRIMAT MARIBOR, tako da je moral PRIMAT dobaviti nove trakove, ki pa danes dobro služijo svojemu namenu.

DELOVANJE TUNELA LINDE

Zmrzovalni tunel Linde deluje lahko ročno, polavtomatsko in avtomatsko. Čas, ko se blago nahaja v tunelu, določamo sami z dovozom svežega blaga, to pa samo pri normalnem obratovanju. Kolikor blaga tunel sprejema, toliko ga oddaja. Lahko pa tunel tudi samo praznimo. Najmanjši možni čas zamenjave zmrznjenega blaga s svežim je 5 ur. Poln tunel sprejme okrog 20 t blaga.

Zmrzovalno blago pride po transportnih trakovih do števnega traka, ki registrira naprej odja drsi paleta po določenem tihočeno število kartonov, ki se

ZMRZOVALNI SISTEM - LINDE

potem nabirajo na zastojnem traku. Po določenem številu kartonov se odpre zapora in kartoni se pomikajo skozi vhodno odprtino v tunel. Ko se prvega kartona dotakne elektronosko tipalo, se dotok svežega blaga ustavi. Medtem pride prihodnja paleta v položaj razkladanja in nakladanja. Potisna naprava spravi zmrznjeno blago v paleti na kolutni trak, ki dvigne zmrznjeno blago iz mreže. Medtem je števna naprava registrirala naprej izbrano število kartonov, tako da ponovno steče v tunel sveže blago, obenem pa zkozi odprtino za izhod zapušča zmrznjeno blago tunel. Zmrzovalno blago pride po več delovnih taktih v nakladalno napravo. Dvigalna naprava transportira blago v naprej programsko določen tir in ga potisne s pomočjo potisne naprave v ogrodje.

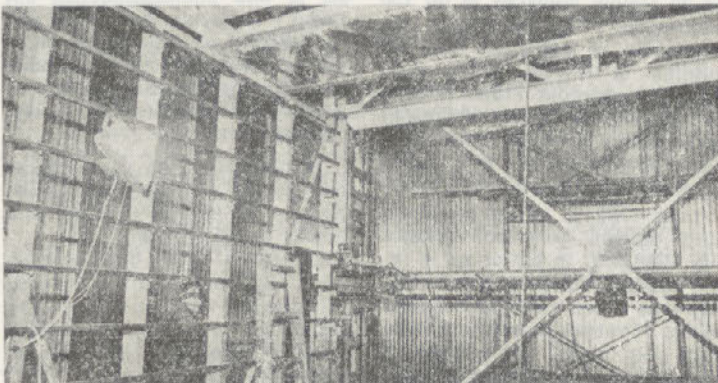
Na drugem koncu tega ogro-

ru in zdrsi v dvigalno napravo. Dvigalo prinese zmrznjeno blago v spodnji položaj. Potisna naprava ponovno potisne zmrznjeno blago na kolutni trak in prične se nov delovni proces.

Dršno ogrodje je napolnjeno s paletami. V našem tunelu je 109 palet.

Vsaka paleta lahko sprejme 9 velikih kartonov po 20 kg ali 11 malih kartonov po 15 kg. Maksimalna temperatura v tunelu znaša —38° C. Tudi pri tej temperaturi morajo operaterji odklanjati nepravilnosti, da lahko proizvodnja teče normalno. Do sedaj smo imeli precej problemov z neustrezno embalažo. Prav slaba embalaža je vzrok zastojev, ki smo jih imeli do sedaj. Z delovanjem zmrzovalnega sistema smo lahko za sedaj zadovoljni, čeprav kapacitete še vedno niso izrabljene v polni meri.

Stanko Ivančič

NAŠI ČETRTSTOLETNIKI

Ob naših visokih jubilejih 75-letnici obstoja in razvoja delovne organizacije in 30-letnici samoupravljanja smo želeli predstaviti nekaj najprizadenejših delavcev — jubilarov. Odločili smo se, da predstavimo vse tiste dobre in kolektivno zveste delavce, ki delajo v Perutnini četrto stoletja ali več, saj so prav ti vztrajali v obdobju najtežjih preizkušenj kolektiva.

Nekatere teh prizadenejših sodelavcev smo v našem Perutninarju že predstavili, zato vas na te le spomnimo, predstavili pa vam bomo tiste o katerih še nismo pisali.

V prvi številki Perutninarja julija 1977 smo pisali o prizadevanjih generalnega direktorja Iva Tomažič za razvoj podjetja. Tovariš Tomažič je ravno takrat slavil 25-letnico vodenja naše delovne organizacije. V naslednji številki smo vam predstavili Marijo Horvat-Angelovo, ki je bila edina delavka, katera je delala v naši firmi od prvega dne do redne upokojitve in takorekoč na istem delovnem mestu. Od nje smo se, ob odhodu v zasluženi pokoj, poslovili v februarški številki 1978. Najstarejša še aktivna šoferja Cirila Soka in Antona Korenjaka smo predstavili v novoletni številki 1977, Džura Boja pa ob njegovih 25-letnici dela v našem kolektivu aprila 1978. (Korenjak in Boj sta se letos upokojila.) V novoletni številki decembra 1978 pa smo kramljali z najstarejšim poslovodjem v mesnici Jožetom Tkalcem. Tudi upokojenca Janeza Verdena, ki je pred upokojitvijo delal v »Perutnini« celih 35. let smo predstavili. In končno je čas, da spoznate tudi ostale sodelavce, ki delajo v našem kolektivu neprekinjeno več kot 25 let.

Stanko VAUDA je začel delati leta 1948. V prvih treh letih je zamenjal kar pet služb zaradi mnogih sprememb po osvoboditvi. Tako je opravljal razna dela od Kmetijske zadruge do ministrstva za kmetijstvo v Ljubljani. Pri Perutnini je začel delati 1. aprila 1951. Sam se takole spominja.

Ko sem prišel k firmi je bilo le 30 stalnih delavcev in do 150 sezonskih. Ukvarjali smo se predvsem za odkupom jajc, perutnine in divjadi. Poleg tega smo na področju Ptuj, Poljčan in Murske Sobote odkupovali tudi polže in druge naturalije. Delo je bilo ročno in v slabih prostorih zato je bilo zelo težko.

Leta 1952 je prišel za direktorja sedanji generalni direktor Ivo TOMAŽIČ in takrat se je firma začela hitreje razvijati. Odkup smo začeli širiti na širše območje Hrvaške in celo v Bosno. Sam sem postal šef odkupa za trajna.

la do leta 1955, ko ni bil več dovoljen odkup privatnim odkupovalcem, zato smo lahko vršili odkupno dejavnost le prek zadrug. Prek zadrug smo odkup vršili še do leta 1960. Med tem časom smo se na pobudo direktorja Tomažiča že začeli preusmerjati v lastno proizvodnjo piščancev — brojlerjev.

Po 1960 letu je Stanko Vouda postal vodja skladišča končnih izdelkov. Vodja skladišča pa je še sedaj, le da je sedaj zaradi zdravstvenih razlogov v skladišču repromateriala, rezervnih delov in potrošnega materiala na Mesni industriji.

Stanko pa je bil tudi izredno aktiven politični delavec, saj je bil sekretar OO ZKS v Perutnini. Bil pa je tudi predsednik delavskega sveta in sindikalne organizacije, vršil pa je še mnogo drugih funkcij v organih upravljanja. Sam je k temu takole povedal:

Težki časi so bili, zato pa smo bili bolj zavzeti za vse akcije politične, samoupravne in družbene. Prostovline delovne akcije so bile normalna stvar. Sestanki sobili izven delovnega časa, pa je bila udeležba boljše kot sedaj v delovnem času. Tudi več družabnosti je bilo. Danes pa je preveč pehanja za materialno blaginjo, na človeka pa, kot da pozabljamo zaradi dirke za materialni prestiž.

Stanko Vouda pa se je precej udeleževal tudi s športno rekreacijo. Najraje je kegljal in tudi med strelci je bil aktiven.

Za dobro delo, družbenopolitično aktivnost in druge dejavnosti je prejel diplomu delovne organizacije za tem pa še odlikovanje predsednika republike tovariša Tita.

Štefka PERŠON se je v Perutnini zaposlila spomladi 1955 leta kot fakturistka, pred tem pa je preživljala burna leta. S 14 leti je šla v uk za trgovko v papirnico. Tam je spoznala prijateljico Klementovo, kasneje pa še Sagadinovo — Zenko, kateri so dajale pisarniški material za potrebe odporniškega gibanja. Pri tem so ju zalotili Nemci, ter ju 23. 12. 1943 poslali v taborišče Rotenman.

O trpljenju v taborišču ni želela obujati spominov, povedala pa je, da je obema uspelo s pomočjo nekih internirancev iz Ljubljane, januarja 1945. leta pobegniti iz taborišča. Vrnili sta se domov in se do osvoboditve skrivali.

Po osvoboditvi je do januarja 1946 delala v Upravi državne varnosti, kakor je odšla na udarniško delo na progo Brčko-Banoviči. Tam je bila večkrat pohvaljena osvojila pa je tudi udarniško značko.

Ko se je vrnila z delovne akcije je dokončala trgovsko šolo. Zaradi hitrih sprememb v naši družbi takoj po osvoboditvi je menjala nekaj služb. Od leta 1952—55 pa je ostala doma in negovala sina. Na željo naj nam pove, kaj o Perutnini takrat, ko

je prišla in o njem delu in počutju je povedala:

Po triletnem premoru sem se 16. marca 1955 zaposlila v Perutnini kot fakturistka. Bilo nas je takrat okrog 60 zaposlenih. Ukvarjali smo se predvsem z odkupom in dodelavo perutnine, jajc in divjadi. Vršili smo dodelavo in prodajo, precej pa smo tudi izvažali. Kasneje sem delala v komerciali, tako sem se seznanila tudi z delom s teleprinterjem in z izvozom.

Leta 1958 sem bila sprejeta v Zvezo komunistov. V tem času smo se začeli preusmerjati v proizvodno delovno organizacijo. Najpomembnejši mejnik v naši DO je bil postavljen leta 1962, ko smo začeli s proizvodnjo v prvi lastni farmi na Bregu.

Takrat se je Perutnina začela hitro razvijati in postala iz skromnega trgovskega podjetja gigant za proizvodnjo prepotrebne hrane.

V letu 1967 sem iz osebnih razlogov zaprosila za premostitev v Maribor, kjer sem nadaljevala delo kot prodajalka mesa in izdelkov v prodajalni v Slovenski 4. Ob koncu leta 1971 pa sem postala poslovodkinja v tej mesnici in to delo še vedno opravljam.

Kljub težkemu delu je bila družabnost včasih mnogo bolj prisotna.

(Foto: arhiv Štefke Peršon)

Štefka Peršonova pa je bila ves čas tudi politično aktivna v organih upravljanja in v DPO.

Povprašali smo jo tudi kaj meni o položaju žensk v naši družbi posebno zaposlenih.

Kar se tiče položaja žensk smatram, da smo po osvoboditvi dosegle z enakopravnostjo toliko, da se tega niti same ne zavedamo. Mislim, pa, da bi morali absolutno ukiniti nočno delo za nosečnice in matere.

Štefka tudi prosti čas aktivno izrabila. Rada plava, hodi v gore in nabira gobe.

Ob visokih jubilejih DO želi še naprej hiter razvoj delovne organizacije, sodelavcem pa delovne uspehe in dobro počutje.

Tokrat je naš sogovornik tudi Jože GOBAR iz Murske Sobotice, kjer smo imeli po osvoboditvi precej močan obrat. Takole se spominja tovariš GOBAR.

V soboškem obratu Perutnine sem začel delati maja 1947. Bilo nas je takrat 20 zaposlenih. Enako kot v Ptujju smo tudi mi vršili odkup in dodelavo jajc, piščancev in divjadi.

Odkup smo vršili s konji kasneje pa tudi s kamioni, ki so prihajali iz Ptujja. Delo je bilo naporno, saj smo dnevno odkupili do 20.000 kom. jajc. V zaboje smo jih pakirali po 720 ali 1440 kom., tak zaboj, ki ga je bilo treba na kamion, pa je tehtal 100 — 110 kg. Precej nevšečnosti pa je bilo tudi s plačevanjem, ki je bilo skoraj v celoti gotovinsko.

Tudi naš teren je bil precejšen. Odkup smo vršili v občinah Radgona, Ljutomer, Lendava in seveda Murska Sobota.

Sam sem imel srečo, da smo ravno leta 1947 dobili tudi novo hladilnico, za katero sem prevzel skrb, tako sem bil na terenu mnogo manj.

Z začetkom intenzivne reje piščancev v Ptujju je obrat v Murski Soboti, začel izgubljati na pomenu. Po letu 1966 sva ostala sama s poslovdjo in sva skrbeli le še za odkup divjadi in delno za prodajo piščancev, katere smo posebej dobivali iz Ptujja. Po upokojitvi poslovdje KOBLENCERJA pa sem nadaljeval le še z odkupom divjadi, kar je še moje sedanje delo. Seveda sem nenehno skrbel še za brezhibno delovanje hladilnice in začasno skladiščenje odkupljene divjadi.

O preživljanju prostega časa pravi, da je bila včasih bolj živahno, ko so prirejali v okviru delovne organizacije razne izlete, tudi večdnevne. Sedaj, ko je sam je težje, zato v glavnem preživi svoj prosti čas na manjšem posestvu, ki ga ima v bližini Murske Sobotice.

Jože GOBAR pa se ponaša s tem, da je s 63. leti po letih najstarejši član kolektiva. Zaupal nam je tudi to, da bo končal še to sezono nato pa se bo starostno upokojil.

Najstarejši perutninar po stažu pa je med današnjimi sogovorniki Ivan HAJDINIČ, ki je že junija dopolnil 30 let dela v Perutnini Ptuj. Pred to zaposlitvijo je eno leto služboval na OZKZ Ptuj, kot inštruktor za razvoj kmetijskih zadrug.

Ob prihodu v Perutnino je bilo le nekaj stalnih delavcev. Večina delavcev je bilo sezonskih, saj je bila taka tudi narava dela. Spomladaj smo odkupovali predvsem jajca, jeseni pa v glavnem perutnino in divjad.

Delali pa smo takrat »stalni« vse kar je bilo treba. Bili smo delavci nakladalci, odkupovalci organizatorji in še marsikaj. Stanje pa se je močno izboljšalo leta 1952, ko je vodstvo podjetja prevzel sedanji generalni direktor Ivo Tomažič. Takrat smo začeli organizirano s širjenjem odkupa. S tem se je tudi število redno zaposlenih povečalo, izboljšala pa se je tudi organizacija dela. Kmalu zatem smo začeli razmišljati o lastni proizvodnji. Poskušali smo marsikaj in se končno odločili za rejo piščancev — brojlerjev. To pa je bil tudi začetek hitrega razvoja Perutnine.

Ivan HAJDINIČ poznamo tudi kot aktivnega družbenopolitičnega delavca. Opravljal je mnoge pomembne funkcije v samoupravnih organih in političnih organizacijah naše delovne organizacije. Ker pa je začel delati isto leto, ko se je začelo pri nas razvijati samoupravljanje smo ga povprašali tudi o tem.

Spominjam se izvolite prvega predsednika tovariša Karla FERKA. Spominjam pa se tudi težav s katerimi se je prvi delavski svet ubadal. Samoupravljalnih izkušenj ni bilo, zato bi rekel, da se je tudi samoupravljanje razvijalo postopno enako kot delovna organizacija v celoti. Upam

pa si reči, da je današnja moč in trdnost Perutnine odraz dobrih medsebojnih odnosov, visoke samoupravne zavesti vseh delavcev in doslednega izvajanja sklepov samoupravnih teles.

Ob koncu naj povem še to, da je Ivan kljub obremenjenosti našel tudi čas za športno rekreativne aktivnosti. V zadnjem času je sodeloval v pevskem zboru, »Perutnina«, ki pa se je žal razšel.

Karl PETEK je sedaj poslovdja trgovine z reprodukcijskim materialom na Turniščah. Začel pa je na Kmetijski zadrugi Ptuj. Aprila 1954 leta se je kot prodajalec zaposlil pri Kmetijski zadrugi Hajdina, ki pa je 1966 leta postala sestavni del Perutnine.

O svojem delu je povedal sledeče:

Tokrat, ko sem začel delati v zadrugi smo se ukvarjali s kmetijstvom odkupom živine, poljščin in lesa ter vršili trgovino z mešanim blagom. V začetku smo prodjali vse poljščine, gradbeni material, kmetijske potrebščine pa vse do špecarije.

Od leta 1956 dalje se je špecarija odcepila. Takrat sem postal poslovdja trgovine z reprodukcijskim materialom. Ta dela še vedno opravljam le, da po letu 1966 pri Perutnini s katero se je KZ Hajdina združila.

Je bilo kaj težav s pripravami na referendum?

Niti ne. V pripravah na referendum smo se temeljito pripravili in ljudi tudi dobro informirali o pomenu združitve. Takrat sem bil predsednik delavskega sveta pa lahko rečem, da smo se vsi zavzeli za uspeh referenduma. Razne funkcije v TOZD in DO pa sem vršil tudi po referendumu.

Mislim, da so se naša pričakovanja uresničila. Z delom sem zadovoljen pa tudi s sodelavci nimam težav. Res pa je, da dosledno zahtevam od njih red in disciplino.

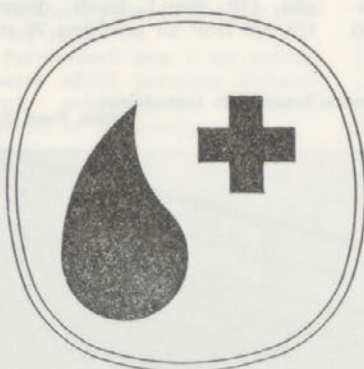
Težave so edino v tem, ker ne uspemo dobiti zadostnih količin blaga za prodajo. Že vrsto let je največje pomanjkanje gradbenega materiala in umetnih gnojil. Verjetno je k temu stanju prispevala ugodna kreditna politika, zato pričakujemo, da bodo z izvajanjem stabilizacijskih ukrepov odpravljene tudi te težave.

Povprašali smo ga o osebnem počutju in željah za naprej.

Težave imam z zdravjem, saj sem invalid 3. stopnje. Zato pa je moja rekreacija usmerjena predvsem v toplice v glavnem z družino. Dosti grem tudi na sprehode v bližnjo okolico. Včasih pa sem aktivno deloval v TVD Grajena. Ukvarjal sem se s streljanjem, šahom in tudi z nogometom.

Moja želja je, da bi v delovni organizaciji še naprej dosegali uspehe, kakršnih smo v Perutnini že vajeni. Ob naših jubilejih pa želim, da bi vztrajali vsi tudi takrat, ko nastopijo težave, za sebe pa le zdravja, da bi lahko normalno delali.

To pa je tudi naša iskrena želja v jubilejnem letu: »Vztrajati takrat, ko nastopijo na videz nepremagljive težave.« Mnoge take smo v Perutnini že premagali.

19. DECEMBRA KRVODAJALSKA AKCIJA

Delavce in kooperante naše delovne organizacije vabimo, da se v čim večjem številu udeležijo krvodajalske akcije, ki bo v petek, dne 19. decembra 1980. Odvsem krvi bo v ptujski bolnici na transfuzijskem oddelku od 7. ure dalje. Naj zopet ponovimo staro geslo: »Danes darujem kri zate, jutri jo bom morda potreboval sam.«

Vsi, ki se boste te humane akcije udeležili, se javite svojemu neposrednemu vodji.

Hvala!

Referent za krvodajalstvo
pri Perutnini
Feliks Polanec

PRI PERUTNINARJIH NA VZHODU ZDA

Najino potovanje sva nadaljevala iz države North Carolina v državo Georgia in v Atlanto.

V KRAJU GAINESVILLE

Sva si poleg posameznih rej in objektov za starše, ki se v bistvu v ničemer ne razlikujejo od objektov za stare starše (vse živali so na rešetkah), ogledala tudi objekt z brojlerji. v Objektivu je bilo vhljavljeno 8.000 neseksiranih živali v starosti 38 dni in z gostoto naseljenosti 13,4 živali na m² podne površine. Objekt ogrevajo s plinskimi kokljami kapacitete 35.000 Kcal (10 kokelj). Te so priključene direktno na plinovod prek večjega reduktorja in števca, ki meri potrošnjo plina. Tudi ta objekt je bil grajen v tipu odprtega hleva z zavesami iz folije prek oken. Reja brojlerjev traja pri njih 50 dni. Pri starosti 7 tednov dosežejo teža 1,80 kg, pri konverziji 2,05 do 2,01 z briketi. Najnižja poprečna živa teža za živali, ki gredo v klanje, je lahko 1,55 kg. Od prvega dne vhlavitve do klanja imajo 4 do 5 % mortalitete.

Prve tri tedne tvori krmo starter, zadnjih 7 dni pa finiše brez kokcidostatika. Vse farme za brojlerje so pogodbene. O cenah in zaslužkih na farmi farmarji neradi govorijo, kajti v času najinega obiska v ZDA je brojlerija bila v krizi in farmarji so delali z izgubo.

OBJEKT Z VEDETE KOKOŠMI

Imela sva priliko videti tudi mini kokoši (vedette), katere so preskubili. Živalim, katere so se iznesle, odvzamejo en dan vo, 8 dni pa krmo in svetlobo. Pravijo da navzlic tako močnemu stresu praktično ni pogina. Takšne živali, katerim dodajo druge mlade peteline, znesejo po preskubljenju (ki traja 10 tednov) v 30 tednih 70 % jajc v primeri s količino v prvi nesnosti. Mini kokoši pariyo z normalnimi petelinami, da bi dobili enako

težke brojlerje pri 1 do 2 dneva daljši reji.

Z ogledom te farme sva končala obisk pri Hubbardu.

ARBOR ACRES

Ogled Hubbardove proizvodnje sva pričela v centrali, v selekcijskem centru, ogled proizvodnje pri Arbor Acres pa v direktni proizvodnji na terenu. Ker sva pri Hubbardu končala ogleda na jugu, sva se po isti poti vračala proti severu — v centralo Arbor Acres.

ATLANTA GOLD KIST VALILNICA

Valilnica je last integratorja GOLD Kist. Gre za komercialno valilnico za proizvodnjo brojlerskih DSP raznih provenienc. V 26 predvalilnikov firme B. Jamesway lahko vložijo preko 2 milijona valilnih jajc (v vsakem predvalilniku je 12 vozičkov). Tedensko valijo 4-krat, po potrebi pa tudi večkrat.

Jajca porabijo dvakrat tedensko s farm v radiju okrog 70 km s svojimi avtomobili. Vsak avto lahko pripelje 12 vozičkov jajc, kar znaša skupno 51.840 kom. Za zdaj še ne vozijo vseh jajc s farm z vozički, ampak še tudi v kartonih. Najnižja teža za njihova valilna jajca znaša 47,5 g, za težo navzgor pa ni meje. Njihova poprečna valilnost je okrog 82 — 83 %. Če je valilnost višja, plačajo jajca pri obračunu ustrezno dražje. Iz valilnice pošiljajo vse DSP v plastičnih kartonih na razdaljo do 100 km. En plastični zaboj za 100 DSP stane pri njih 4,75 \$. Vso plastično embalažo perejo s Kuhl stroji.

Ogledala sva si še drugo valilnico, last integratorja Country Pride. Ta valilnica je najboljša v Georgiji in ima 2—3 % boljše rezultate od ostalih valilnic. S predvalilniki (20 kom.) firme Chick Master in enakimi izvalilniki (10 kom.) izvali dnevno 126.000 DSP ali približno 26 mil.

letno. Drugače se ta valilnica v ničemer ne razlikuje od prve.

KLAVNICI

Videla sva tudi 2 klavnici za zakol brojlerjev. Prva klavnica je bila manjša. Montirana je bila samo 1 klavna linija, druga pa je imela 2 liniji. Na vsaki liniji koljejo po 8.400 brojlerjev na uro. V obeh klavnicah delajo v 2 izmenah po 8 ur. Po 250 ljudi dela na vsaki kompletni liniji v eni izmeni.

V klavnico vozijo brojlerje v plastičnih gajbah (po 13 kom. v gajbi) z vlačilci. Ti pripeljejo pod nadstrešnico, katera ima bokse z ventilatorji za hlajenje živali v času letne vročine (dokler čakajo na klanje). S takšnega vlačilca razkladajo z viličarjem palete z gajbami na rampo, s katere jih dajeta 2 delavca posamično na tekoči trak. Drugi delavec odpira gajbe, stroj pa jih obrača in sipa brojlerje na drugi tekoči trak. S tega traku jih 8 delavcev vesa na lire. Na ta način je olajšano delo ljudi, ki vesijo, ker imajo manj gibov in svoje delo lahko opravljajo hitreje.

Oprema v obeh klavnicah je tipa Stork Ganco in se v ničemer bistveno ne razlikuje od odpreme v naši klavnici. Stroji in linije so zelo natrpani v skoraj premajhnem prostoru. Nečisti del klavnice je res strogo ločen, toda ostale linije od evisceracije vodnega hlajenja do razreza in pakiranja pa so v istem prostoru. Prostora za gibanje je zelo malo in lahko trdimo, da so pogoji dela v teh klavnicah dosti težji kot v naših. Iz teh klavnic pošiljajo v glavnem samo svežo robo — kot sveže piščance ali pa kot sveži razrez. Globoko zmrzujejo samo 10 % proizvodnje. Pakiranje posameznih piščancev v vrečke praktično nisva videla (tako le majhen del pakirajo — po naročilu). Razrez in vodno hlajene cele piščance transportirajo naprej v kartonih z ledom. Ameriške gospodinjke raje kupujejo svežo robo, doma pa si jo v svojih skrinjah po potrebi same zmrzujejo. V razrez dajo 35 — 55 % vse proizvodnje, in to samo težje piščance, katere razrežejo na 9 kosov.

Izplen klavnice znaša povprečno 75 %.

Zdravstveno kontrolo zaklanih živali v klavnici opravlja po 1 veterinar — inšpektor v vsaki izmeni in po 2 priučena pomočnika na vsaki liniji klanja.

V glavnem koljejo brojlerje v starosti 50 dni z živo težo 3,8 do 3,9 pounda (1,80 kg) pa tudi do 8 tednov stare, katere imajo za razrez. Najnižja poprečna teža živih piščancev je lahko 1,55 kg — lažji piščanci ne smejo biti oddani v klavnico.

KAFILERIJE (NOTRTH GEORGIA NEDERING)

Perutninske odpadke — odpadke od klanja — vozijo v kafilerije, od katerih sva videla dve.

Manjša kafilerija, katera je stara 17 let, da dnevno 22 t proizvodov, druga večja in modernejša, pa 3500 ton tedensko.

Odpadke klanja vozijo v kafilerijo z vlačilci (šleparji) iz klavnice v radiju 120 km, in sicer ločeno perje in mehke odpadke. V kafileriji postavijo vlačilce na hidravlično rampo, katera celo prikolico dvigne in izprazni. Iz takšnih depojev polnijo destruktore s pomočjo traktorskega nakladalca. Perje hidrolizirajo ločeno 1,5 ure pod pritiskom, mesne odpadke pa v kontinuiranih destruktorskih brez pritiska. S pomočjo avtomatskih preš iztiskujejo mast iz mesne moke, v kateri je še ostanek okrog 9 %. Kafileriji, ki sva jih videla, dajeta 3 vrste proizvodov: mesno moko, perno moko in mast.

Vse 3 proizvode pošiljajo v mešalnice za perutninsko krmo.

MEŠALNICA KRMIL

V njej proizvajajo krmo za brojlerje in za nesnice lahkih in težkih provenienc. Zmogljivost tovarne je 317 tisoč t letno. Vso krmo za brojlerje briketirajo. Briketiranje jih stane 3 \$ za vsako tono krme. V 24 urah lahko pripravijo 1000 t krme, kolikor imajo tudi skladišča za gotovo krmo v rinfuzi. Za skladiščenje koruze imajo v 3 železnih silosih 7280 m³ prostora. Mast skladiščijo v 3 pokončnih cisternah. Krmo v rinfuzi razvažajo s šleparji kapacitete 25 t v radiju 50 km. Tovarna krmil sama postavlja plan za dostavo krmil, ki jih tudi sama dostavlja. Od valilnice dobi samo podatek v datumu vhlavljanja in o številu DSP.

V mešalnici dela skupno v 3 izmenah 19 ljudi, od tega 4 opravljajo tovarno, 2 pa jo čistita. Zaposlenih imajo še 23 soferjev, ki vozijo s 50 kamioni (šleparji Mack).

Kakor v Atlanti tako sva tudi v Charlotti imela možnost videti več vzrejnih in proizvodnih farm raznih velikosti, v katerih držijo AA živali. Kot pri Hubbardu so tudi pri AA objekti montažnega tipa, brez stebrov v sredini, ob straneh odprti, z enostransko bočno ventilacijo, s stekleno volno izoliranim stropom in z zbito zemljo na podu. Predprostor objekta s krmilno opremo in s skladiščem za jajca je v sredini objekta. Vso vzrejo živali imajo 16 do 18 tednov na globoki stelji ločeno po spolih. V proizvodnih objektih je povsod 2/3 poda pokritega z rešetkami, tretjina pa je globoka stelja.

Značilna novogradnja objekta z lično leseno konstrukcijo brez stebrov.

(Se nadaljuje)

Franc KAC
Ivan SVENŠEK

Značilna novogradnja objekta z lično leseno konstrukcijo brez stebrov

(Foto: Franc Kac)

Obisk Štajerske deželne vlade

V ponedeljek in torek dne 24. in 25. novembra se je mudila na uradnem obisku v Sloveniji delegacija deželne vlade avstrijske zvezne dežele Štajerske. Delegacijo je vodil deželni glavar dr. Josef Krainer ml. Ugledni gostje iz Avstrije so se odzvali povabilu Izvršnega sveta skupščine SR Slovenije. Obisk pa je bil namenjen utrjevanju dobrih sosedskih odnosov in razgovorom o možnostih širitve poslovnega sodelovanja.

Po razgovorih v Mariboru je dr. Krainer s spremstvom obiskal v ponedeljek tudi našo občino. Ob tej priliki si je na njegovo željo ogledal tudi valilnico in farmo Sela.

Dobrodošlico so jim na valilnici izrekli, predsednik skupščine občine Ptuj Cvetko Doplihar, pomočnik generalnega direktorja Milan Longhina in direktor TOZD Perutninske farme Fanc Kac.

Najprej je goste seznanil z organiziranostjo delovne organiza-

cije, delovnim procesom in hitrim razvojem tovariš Longhina, nakar jih je tovariš Kac podrobneje seznanil z dejavnostjo in razvojem farme in valilnice. Sledil je ogled valilnice. Visoki gostje so si celotni delovni proces ogledali z velikim zanimanjem.

Gospod Krainer je izrazil zadovoljstvo, da si je lahko ogledal tako lep in funkcionalen objekt. Pohvalno pa se je izrazil tudi o organizaciji dela. Pri tem je povedal, da se spominja prvega ogleda »umetnega« valjenja pred 30. leti v Ameriki. »Takrat nisem verjel, da bomo kaj takega dosegli tudi v Evropi« je dejal, »sedaj pa vidim mnogo modernejše valilnice kot je bila tista«.

Zadovoljen pa je bil tudi z ogledom farme Sela.

Po tem ogledu se je delegacija odpravila v Ljubljano, kjer so nadaljevali uradne razgovore z delegacijo Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, ki jo je vodil predsednik sveta Janez Zemljarič.

Tekst in foto L. C.

Deželni glavar avstrijske zvezne dežele Štajerske Dr. Josef Krainer med ogledom farme Sela

OBČINSKA SINDIKALNA LIGA NAMIZNI TENIS

Namiznoteniški klub Poetovio je dal pobudo za namiznoteniško ligo delovnih organizacij naše občine in tudi prevzel vodstvo. Na poslana vabila se je prijavilo 12 ekip. Po začetnem navdušenju se je kmalu pokazala neresnost nekaterih udeležencev, zato smo tri ekipe izključili. Ostale redno tekmujejo po urniku, ki je določen tako, da izvedemo vsak teden eno srečanje. Zaradi izključenih ekip kola niso popolna, tako, da imajo nekateri več, drugi manj odigranih dvobojev.

Za namiznoteniško ligo je prijavila tudi Perutnina svojo ekipo. Ekipa šteje tri člane. Poleg MIP II. smo najresnejši kandidati za osvojitve prvega mesta, saj smo doslej poleg MIP II. edini neporaženi. Medsebojni dvoboj bo odločil o zmagovalcu.

V naši delovni organizaciji imamo več igralcev, ki bi lahko tekmovali. Verjetno bomo naslednje leto prijavi še eno ekipo. Vemo, da je po TOZD več igralcev in interesentov, zato jih pozivamo, da se nam priključijo, saj je namizni tenis ena redkih aktivnosti, ki daje tudi pozimi možnosti rekreiranja. V poslovnem centru imamo prostor z eno mizo, kjer bi lahko organizirali interno ekipno ali posamezno tekmovanje. Pa tudi po TOZD je nekaj miz. Pričakujemo prijave ekip ali posameznikov, in kolikor bo dovolj zanimanja, bomo organizirali primerno obliko tekmovalnja.

Prijavite se lahko pisмено ali po telefonu na št. 772-511, interno 210 pri tov. ACU KRAJNCU.

Lestvica občinske sindikalne lige po sedmih nepopolnih kolih:

1. MIP II	6	6	0	30:8	12
2. PERUTNINA	5	5	0	25:6	10
3. INZINERING	5	4	1	20:14	8
4. ELEKTRO	7	3	4	30:25	6
5. KK PTUJ	5	2	3	15:17	4
6. TAM PTUJ	5	2	3	15:19	4
7. TGA PTUJ	5	2	3	10:19	4
8. GRADNJE PTUJ	5	1	4	11:21	2
9. MIP I	7	0	7	6:35	0

A. K.

Albina Belšak

Sodelovali smo pri spravilu pese

Muhasto jesensko vreme je kmetijskim proizvajalcem onemogočilo pravočasno pospraviti pridelke. Tako je na poljih ostala tudi sladkorna pesa. Vsesplošnim prizadevanjem za pravočasno spravilo sladkorne pese smo se na pobudo sindikata pridružili tudi delavci Perutnine.

Dne 18., 19. in 20. novembra smo se z avtobusi odpeljali skupaj z delavci ostalih delovnih organizacij v občini na polja sladkorne pese v okolici Trnovske vasi. Pisalne in računske stroje, tekoče trakove, mesarska tnala in nože smo zamenjali z vilami in se zagrizli v zemljo, razmočeno od dežja zadnjih dni, spolzko in mastno zemljo, v kateri je ostala sladkorna pesa. Marsikdo izmed nas je sicer vajen dela na polju, tudi peso, tisto navadno,

je kdo izmed nas že »ruval«, zato smo menili, da delo ne bo preveč zahtevno. No, pa še zdaleč ni bilo tako enostavno. To smo spoznali kaj hitro, zakaj spravilo sladkorne pese zahteva precej moči. Mnogi izmed nas, zlasti tisti, ki večino dneva preživimo za pisalno mizo in večere pred televizijskim ekranom, smo imeli v začetku kar težave. Po nekaj izpujenih pesah, pa je delo steklo brez zastojev.

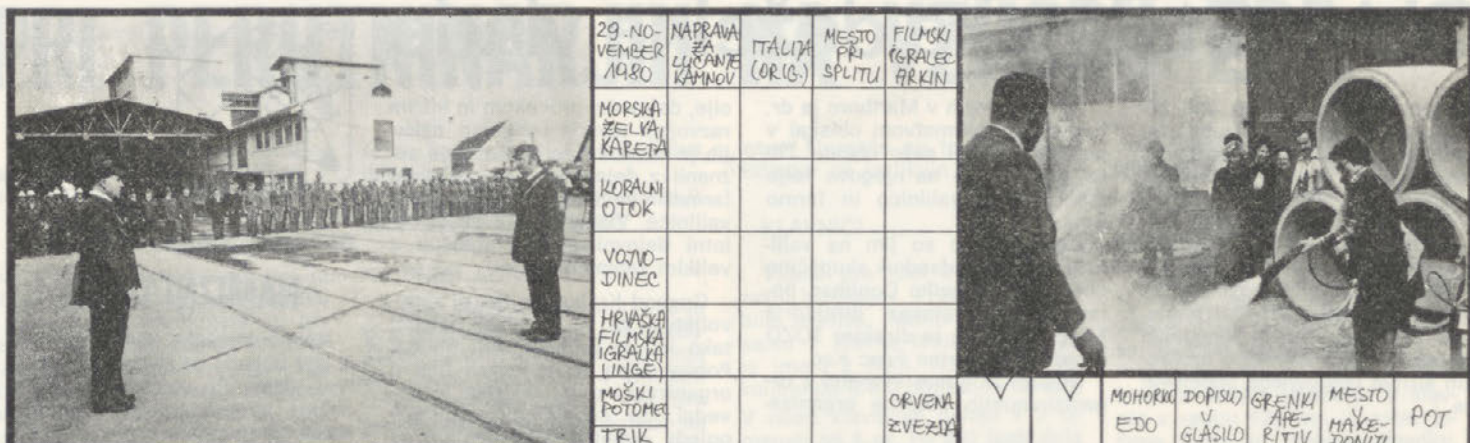
Zavedajoč se, da je pridelovanje hrane skrb nas vseh, smo poprijeli za delo in dan je kljub blatu, bolečinam v križu in rokah, ob pripovedovanju šal in smehu na račun sosedove nespretnosti hitro minil. Pa ne za vse. Zakaj? Nekateri radki posamezniki so namreč to prostovoljno akcijo pobiranja sladkorne

pese vzeli vse preveč »sladko«. Tridnevna akcija ni bila noben izlet, vendar je bilo videti, da so jo nekateri vendarle spremenili v navaden sprehod po njivah in ogled pese.

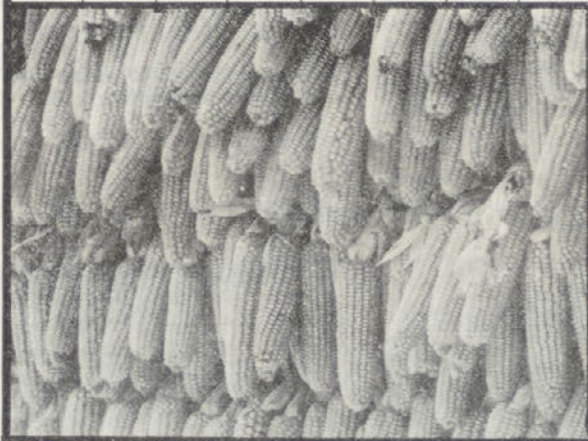
Dan je minil hitreje, kot smo pričakovali, dan, ki je bil drugačen od običajnih v tednu, dan, ki se ga bomo radi spominjali. Bili smo utrujeni, blatni, vendar zadovoljni, da smo lahko ponudili svojo pomoč pri spravilu sladkorne pese, ki bi sicer ostala na poljih.

Perutninarji smo v tej solidarnostni akciji ponovno dokazali svojo pripravljenost pomagati povsod in vsakomur.

29. NOVEMBER 1980		NAPRAVA ZA LUCANE KAMNOV		ITALIJA (ORIG.)		MESTO PRI SPLITU		FILMSKI IGRALEC ARKIN		MORSKA ŽELVA KARETA		KORALNI OTOK		VOJNO-DINEC		HRVAŠKA FILMSKA IGRAKICA (LINGE)		MOŠKI POTOMER TRIK		ORVENA ZVEZDA		MOHORNO EDO		DOPISU V GLASILO		GRENI AFERITIV		MESTO V MAKE-DONNI		POT	
SESTAVIL EDI KLASINC		SORA RICA		ROŽENINI		SKLA-DATELJ L'ADOV		REKA V ŠPANIJI		DOPISU V GLASILO		ZEENSKO POKRIVALO 4. IN 16. ČRKA		TAVJSKA GREKA ČRKA										UMET-NOBT (LAT.)							
MORSKA RIBA										PAPIRNATO POKRIVALO MESTO V NYOMINGU				URBOŽEČ										LUCANJ KARTKA TURIST (BINE)							
ODISEJEVA ŽENA														VERSKA PODoba		OBTIČ DOM PETRA KLEPCA								PLEMENA AMER. REŽISER (FRED)							
PISANA PAPIGA										SLOV. PESNIK (FRANDE)						DOPISU V GLASILO		IZREZ IZ LINDLEJA NAPRA-CILO													
STAR NAŽEV ZA OBAČA										KRSTA MORSKA RIBA						OVDI-POVA FIČI															
JAPON. POLITIK (HIROBUKI)						NEMŠKI FILOZOF (GEORS)						SIBIRSKI VELETOK				NEMŠKI PIŠEC TUJE Ž. IME								JALMAT. ŽENSKO IME		BRATOV SIN		ORANJE			
AFRISKI VELETOK						MALIK ADAM ŠABEJA ŽALEGA				RIMSKI VOJSKO-VODJA		VEČERNA GOVORICA PRIPRAVA ZA MLETJE						3		TRAVNATA PLANJAVA ČISTILO											
ALFRED NOBEL				HOTEL V CRKVENI DELATNI-SFERE												MARIB. PEVEC		RABGLAS													
DOPISU V GLASILO		PONEŽAN SOP NITI		GORSKI PRELAZ ORANJEATA								KOMUNIST. SOVJET. MLADINA		VZPE-TINE ALENKA										HRANA ZA KONJE		6. IN 4. ČRKA NAPREVA ODPRAVJE				TITAN	
SKLA-DATELJ PORTER						NRAVO-SLOVTE										OZKO-SRMEŽ HERCE GOVEČ															
OČRT, OPIS						TALNA OBOLOGA										DOPISU V GLASILO		KOMPOZIC. VAGONOV ZRANO SADIJE													
DEČEK						ANTON JANEŽIČ				MERILO KISIK						KORDEKI PLES TEMNIJE DNEVA								ŠPAN. SLIKAR		OKOLICA		INDIJ-SKO GLASBILLO			

OLGA ČEPIČ								AONEC IGRA NA KARTE										OGORKI NOBELI											
TIŠINA, POKOJ										VOZARSKA STOPNJA ATLET. DISCIPL.												VREDN. PAPIR ELEKTR. MERA							
KIS														POVEST LOTRE SLAR															
TANKA PLO-ŠEICA																						ONASSIS						DOPISU V GLASILO	
DOPISU V GLASILO								PTUJSKI PERUT-NINAR		NEZNANIKA V MA-TMATIKI								VELIKO ZBARIJE		PRAŠEK ZA PRANJE POSODE								PTUJSKI PERUT-NINAR	

<h1>AAAAA</h1> <p>REBUS IMA TRI REŠITVE</p>	<h1>KS</h1> <p>REŠITEV NAPREJ IN NAZAJ</p>	<h1>R</h1>	<h1>K</h1>
---	--	------------	------------

PTUJSKI PERUTNINAR, glasilo delovnega kolektiva in kooperantov Mesokombinata Perutnina Ptuj, Izdaja delavski svet OZD. Glasilo ureja uredniški odbor: Franjo Bezjak, Ivan Ciglar, Igor Galič, Marilja Glaser, Jože Ilvošek, Majda Kuzma, Marica Pešec. Glavni urednik Lojze Cajnko, odgovorni urednik Jakob Butolen. Naklada 1.900 izvodov, uredništvo in uprava Ptuj, Potrčeva 8. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo je oproščeno temeljnega prometnega davka, na podlagi mnenja Sekretariata za informacije pri IS SR Slovenije, št. 421-1/72, z dne 5. 12. 1977. Tiska TOZD Ptujška tiskarna, Ptuj.